

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

24 listopada

№ 101.

Rok 1922.

- Treść:**
918.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 listopada 1922 r. w przedmiocie aplikacji (służby przygotowawczej) urzędników konceptowych Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.	1656
919.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 listopada 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych.	1657
920.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską przepisów prawnych o Państwowej Radzie Kolejowej.	1657
921.	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1922 r. w przedmiocie przedłużenia działalności Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami.	1637
922.	Rozporządzenie Prezydenta Ministrów z dnia 30 października 1922 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Spraw Wojskowych w sprawie uzupełnienia rozporządzenia z dnia 2 marca 1920 r. w przedmiocie umundurowania i uzbrojenia policji państwowej.	1658
923.	Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 października 1922 r. o dyzlokacji sądów powiatowych w powiatach administracyjnych gródeckim i lwowskim w okręgu sądu okręgowego we Lwowie.	1658
924.	Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 października 1922 r. w przedmiocie domów bankowych i kantorów wymiany na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego.	1658
925.	Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 1 listopada 1922 r. w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie podwyższenia opłat od ropy naftowej, wywożonej za granicę.	1660
926.	Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 listopada 1922 r. w przedmiocie utworzenia z rozparcelowanego obszaru dworskiego w Żurowie, powiat Rohatyn, nowej samoistnej gminy administracyjnej pod nazwą Łukowiec żurowski.	1660
927.	Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 9 listopada 1922 r. w sprawie zaprowadzenia wzajemnej wymiany paczek pocztowych między Polską a Rzeszą Niemiecką.	1660
928.	Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 9 listopada 1922 r. w sprawie zaprowadzenia wzajemnej wymiany paczek pocztowych między Polską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki Północnej.	1661
929.	Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 30 października 1922 r. uzupełniające rozporządzenie tegoż Ministra z dnia 8 października 1921 r. w przedmiocie wyrobu i obrotu specyfików farmaceutycznych.	1662
930.	Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 6 listopada 1922 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej.	1662
931.	Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 8 listopada 1922 r. o taksie apekarskiej (prace przy recepturze).	1675
932.	Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 9 listopada 1922 r. o częściowej zmianie rozporządzenia tegoż Ministra, wydanego w porozumieniu z Ministrem b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 20 stycznia 1922 r. w przedmiocie wydawania z aptek środków leczniczych oraz określania ich ceny.	1677

933. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 11 listopada 1922 r. w przedmiocie wprowadzenia rozporządzenia wykonawczego do ustawy o powołaniu Państwowej Rady Kolejowej na obszar Ziemi Wileńskiej	1677
934. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 16 listopada 1922 r. o podwyższeniu taksy opłat za roboty fizyczne, wykonywane w urzędach celnych przez pracowników kolei państwowych	1678
935. Obwieszczenie w sprawie sprostowania omyłek w ustawie z dnia 17 marca 1921 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej	1678
Sprostowanie rozp. Rady Min. z dnia 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. № 43 poz. 360)	1678

918.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 6 listopada 1922 r.

w przedmiocie aplikacji (służby przygotowawczej) urzędników konceptowych Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. w przedmiocie utworzenia Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. P. P. P. № 65 poz. 390) i uchwał Rady Ministrów z dnia 28 sierpnia 1919 r. (Dz. U. R. P. № 75 poz. 433 i dnia 17 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 73 poz. 502) oraz art. 11 i 12 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21 poz. 164) Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Do służby przygotowawczej na urzędników konceptowych w Prokuratorji Generalnej Prezes jej może powoływać w charakterze aplikantów (praktykantów) osoby, które: 1° ukończyły studia prawne uniwersyteckie z odpowiednim egzaminem, 2° odbyły jednoroczną aplikację sądową.

Kandydaci, którzy aplikacji sądowej nie posiadają, mogą być przyjęci pod warunkiem odbycia jej następnie, w czasie odbywania służby przygotowawczej w Prokuratorji, za uzyskaniem w tym celu urlopu.

Urlop ten może być płatnym zależnie od decyzji Prezesa Prokuratorji.

§ 2. Aplikacja w Prokuratorji trwa najmniej dwa lata.

§ 3. Przez czas trwania służby przygotowawczej aplikanci obowiązani są odbyć praktykę we wskazanych przez Prezesa Prokuratorji, względnie naczelnika oddziału, wydziałach.

§ 4. Kierownictwo pracą aplikanta należy do kierownika właściwego wydziału, który może delegować aplikanta do zajęć przy innych urzędnikach wydziału.

§ 5. Aplikantom w miarę ich przygotowania powinno być polecane opracowywanie łatwiejszych referatów, a również może być powierzane dokonywanie kwerend hipotecznych i sądowych oraz zastępstwo w prostszych czynnościach sądowych.

§ 6. W celu wszechstronnego zaznajomienia się z działalnością Prokuratorji aplikanci powinni brać udział w posiedzeniach wydziałów, w których odbywają aplikację i mają przytem głos doradczy.

§ 7. Przez czas trwania służby przygotowawczej aplikanci powinni się starać nie tylko o nabycie znajomości praktycznego załatwiania agend Prokuratorji, lecz i o pogłębienie swej prawniczej wiedzy teoretycznej.

§ 8. Po upływie aplikacji aplikant obowiązany jest przystąpić do egzaminu zwanego asesorskim przed komisją, składającą się w Prokuratorji Generalnej z jej Prezesa lub Wiceprezesa, z trzech wyznaczonych przez Prezesa radców Prokuratorji oraz z jednego sędziego apelacyjnego, delegowanego przez Prezesa Sądu Apelacyjnego w Warszawie. W oddziałach komisja egzaminacyjna składa się z naczelnika oddziału, jako przewodniczącego, z dwóch starszych urzędników konceptowych, powołanych przez naczelnika, z jednego starszego urzędnika konceptowego, zatrudnionego w urzędzie centralnym lub w innym oddziale i delegowanego do komisji przez Prezesa Prokuratorji Generalnej oraz jednego sędziego apelacyjnego, delegowanego przez Prezesa Sądu Apelacyjnego w siedzibie oddziału.

Dwuletni okres aplikacji może być na prośbę aplikanta przez Prezesa Prokuratorji, względnie przez naczelnika oddziału, przedłużony najwyżej o jeden rok.

§ 9. O dopuszczeniu do egzaminu asesorskiego osób, które w Prokuratorji aplikacji nie odbywały, orzeka Prezes Prokuratorji Generalnej.

Wstępujący na urzędy konceptowe w Prokuratorji Generalnej sędziowie, prokuratorowie, profesorowie nauk prawnych i adwokaci wolni są od składania egzaminu asesorskiego.

§ 10. Egzamin asesorski składa się z dwóch części: pisemnej i ustnej. Część pisemna polega na wygotowaniu referatu na żądany przez komisję temat w warunkach zapewniających dostęp do biblioteki oraz samodzielność pracy; temat winien być tak przez komisję wybrany, aby kandydat mógł wykonać go w przeciągu czasu nie dłuższego nad 5 godzin. Część ustna — na sprawdzaniu, czy aplikant jest dostatecznie przygotowany tak pod względem teoretycznym, jak i praktycznym do samodzielnej

pracy w dziedzinie spełnianych przez Prokuratorję funkcji.

Egzamin ustny trwać może do dwóch godzin.

Prezes Prokuratorji może wydać szczegółowe wskazówki, dotyczące zakresu egzaminu.

§ 11. Na podstawie oceny egzaminu pisemnego i ustnego komisja egzaminacyjna orzeka większością głosów, czy kandydat zdał egzamin z wynikiem zadawalniającym.

Kandydat, który wykazał wybitne wiadomości, może otrzymać stopień „z odznaczeniem“.

O przebiegu i wyniku egzaminu i głosowania sporządzić należy protokół, który podpisują wszyscy członkowie komisji i sekretarz.

§ 12. O zdaniu egzaminu zostaje wydane świadectwo z podpisem Prezesa Prokuratorji lub naczelnika oddziału.

§ 13. Po zdaniu egzaminu asesorskiego aplikant może być mianowany na urząd asesora Prokuratorji.

§ 14. Aplikant, który nie zdał egzaminu asesorskiego, powinien do niego przystąpić ponownie po upływie czasu przez komisję egzaminacyjną wyznaczonego.

O ile tego nie uczyni, lub o ile powtórnie egzaminu nie zda, zostaje wykreślony z listy aplikantów Prokuratorji.

§ 15. Orzeczenia komisji egzaminacyjnej są ostateczne.

§ 16. Stosownie do art. 13 ustawy o utworzeniu Prokuratorji Generalnej, art. 19 Instrukcji służbowej dla Prokuratorji Generalnej oraz stosownie do ustawy z dn. 27 czerwca 1922 r. o ulgowym trybie uzyskiwania stanowisk urzędników Prokuratorji Generalnej do końca 1926 r. Prezes Prokuratorji może mianować asesorów Prokuratorji i bez zdawania przez nich przepisanego egzaminu.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

919.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 6 listopada 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia i o Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych (Dz. U. R. P. № 64, poz. 395) rozciąga się na obszar powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i brasławskiego.

§ 2. Do czasu rozciągnięcia działalności Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych na podstawie art. 42 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 64, poz. 395) na obszary w § 1 wymienione, Wileńska Dyrekcja Ubezpieczeń Wzajemnych zachowuje swą organizację i sprawuje swe czynności stosownie do dekretu Naczelnego Dowódcy Wojsk Litwy Środkowej № 400 (Dz. Urz. T. K. R. № 34/44).

Nadzór nad działalnością Wileńskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych sprawuje Minister Skarbu.

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

920.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 9 listopada 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską przepisów prawnych o Państwowej Radzie Kolejowej.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. o objęciu władzy państwowej nad Ziemią Wileńską (Dz. U. R. P. № 26, poz. 213) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar powiatów: wileńskiego, trockiego, oszmiańskiego, święciańskiego i brasławskiego rozciąga się moc obowiązującą ustawy z dnia 15 kwietnia 1921 r. w sprawie powołania Państwowej Rady Kolejowej (Dz. U. R. P. № 38, poz. 226).

§ 2. Wykonanie tego rozporządzenia powierza się Ministrowi Kolei Żelaznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze otrzymuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów: *Juljan Nowak*

Minister Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski

921.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 9 listopada 1922 r.

w przedmiocie przedłużenia działalności Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami.

Na mocy art. 1 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o utworzeniu urzędu Naczelnego Nadzwyczajnego Komisarza do walki z epidemjami, grożącymi Państwu klęską powszechną (Dz. U. R. P. № 61, poz. 388) zarządza się co następuje: